

Sygn. akt VII U 1650/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: sekr. sądowy Monika Bąk - Rokicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2017 r. w Warszawie
sprawy B. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę

na skutek odwołania B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 20 września 2016 roku, znak:(...)

- oddala odwołanie.

Sygn. akt: VII U 1650/16

UZASADNIENIE

B. K. w dniu 18 października 2016r. złożył, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 20 września 2016r., znak: (...), na mocy której organ rentowy odmówił mu prawa do wcześniejszej emerytury.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że od dnia 4 kwietnia 1978r. do dnia +31 maja 1994r. pracował w warunkach szczególnych w (...) S.A. w N.. Podniósł ponadto, iż z chwilą rozwiązania umowy o pracę, otrzymał świadectwo pracy, w którym nie została zawarta informacja o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony odnosząc się do osiągnięcia 25-letniego okresu składowego i nieskładkowego wskazał, iż do organu rentowego nie złożył świadectwa ukończenia (...) Szkoły (...), po której ukończeniu podjął pracę w Hucie (...) (odwołanie z dnia 18 października 2016r. k.2-3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w odpowiedzi na odwołanie z dnia 7 listopada 2016r., wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p. Organ rentowy w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie podniósł między innymi, że ubezpieczony **nie udowodnił** 25-letniego stażu pracy, w tym 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Ponadto organ rentowy wskazał, że na dzień 1 stycznia 1999r. odwołujący udowodnił ogólny staż pracy w wysokości 24 lat i 29 dni, w tym staż pracy w szczególnych warunkach w wysokości 2 lata, 11 miesięcy i 25 dni, tj. okres zatrudnienia w (...) S.A. od dnia 13 grudnia 1994r. do dnia 31 grudnia 1997r. Organ rentowy nie uznał za pracę w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) S.A. od dnia 4 kwietnia 1978r. do dnia

31 maja 1994r., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, natomiast świadectwo pracy z dnia 31 maja 1994r. nie zawiera takiej informacji. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał dodatkowo, iż dołączone do odwołania świadectwo szkolne z dnia 28 sierpnia 1973r. nie wpływa na zmianę stanowiska organu rentowego (odpowiedź na odwołanie z dnia 7 listopada 2016r. k.7 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący B. K. urodzony (...) w dniu 30 sierpnia 2016r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Do powyższego wniosku ubezpieczony załączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą te okresy (wniosek o emeryturę wraz załącznikami, k. 1-28 a.r.).

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego organ rentowy ustalił, że odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. nie spełnił wszystkich warunków niezbędnych do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych, albowiem nie udokumentował okresów składkowych i nieskładkowych wynoszących co najmniej 25 lat, a także nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto organ rentowy wskazał, że na dzień 1 stycznia 1999r. odwołujący udowodnił ogólny staż pracy w wysokości 24 lat i 29 dni, w tym, w szczególnych warunkach w wysokości 2 lata, 11 miesięcy i 25 dni, tj. okres zatrudnienia w (...) S.A. od dnia 13 grudnia 1994r. do dnia 31 grudnia 1997r.

Organ rentowy uwzględnił następujące okresy składkowe: od dnia 10 września 1974r. do dnia 15 listopada 1974r., od 16 listopada 1976r. do 31 sierpnia 1976r., od 1 września 1976r. do 18 czerwca 1977r., od 8 sierpnia 1977r. do 11 marca 1978r., od 4 kwietnia 1978r. do 31 maja 1994r., od 2 czerwca 1994r. do 12 grudnia 1994r., od 13 grudnia 1994r. do 31 grudnia 1997r., od 13 stycznia 1998r. do 31 maja 1998r., od 1 czerwca 1998r. do 31 grudnia 1998r., łącznie 23 lata, 10 miesięcy i 26 dni.

Jednocześnie organ rentowy uwzględnił w tym okresy nieskładkowe przebyte po 14 listopada 1991r.: od 1 kwietnia 1992r. do 7 kwietnia 1992r., od 1 marca 1993r. do 9 marca 1993r., od 1 lutego 1995r. do 5 lutego 1994r., od 25 kwietnia 1995r. do 30 kwietnia 1995r., od 1 maja 1995r. do 6 maja 1995r., od 12 czerwca 1995r. do 12 czerwca 1995r., od 18 czerwca 1996r. do 29 czerwca 1996r., od 13 listopada 1998r. do 29 listopada 1998r., łącznie 2 miesiące i 3 dni (decyzja z dnia 20 września 2016r. k. 33 a.r.).

Ubezpieczony B. K. od niekorzystnej dla niego decyzji organu rentowego z dnia 18 października 2016r złożył odwołanie do tut. Sądu, inicjując niniejsze postępowanie sądowe, w którym ustalono, że:

W okresie od dnia 1 września 1972r. do 24 czerwca 1973r. odwołujący był odbywał praktyczną naukę zawodu w (...) Sp. z o.o. w W.. W tym okresie uczęszczał do (...) Szkoły (...) w W. (świadectwo szkolne k. 6 a.s.). Następnie od dnia 10 września 1974r. do dnia 18 czerwca 1977r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w W. na stanowisku pracownika fizycznego (dokument znajdujący się w aktach rentowych). Od dnia 8 sierpnia 1977r. do dnia 11 marca 1978r. pracował w (...) na stanowisku robotnika budowlanego (świadectwo pracy k. 7 a.r.). Kolejnym miejscem zatrudnienia odwołującego było Przedsiębiorstwo (...) S.A., gdzie w okresie od dnia 4 kwietnia 1978r. do dnia 31 maja 1994r. pracował na stanowisku wulkanizatora oraz pracownika transportu wewnętrznego (świadectwo pracy k. 9 a.r.). Następnie w okresie od dnia 13 grudnia 1994r. do dnia 31 grudnia 1997r. był zatrudniony na stanowisku przeładunkowego chłodni w Przedsiębiorstwie (...) w W. (świadectwo pracy k. 13 a.r.). W okresie od dnia 1 czerwca 1998r. do dnia 28 lutego 1999r. ubezpieczony pracował w Zakładach (...) S.A. na stanowisku wartownika (świadectwo pracy k. 10 a.r.), a od dnia 1 stycznia 2000r. do dnia 31 stycznia 2001r. wykonywał pracę magazyniera w (...) w C. (świadectwo pracy k. 6 a.r.). Na stanowisku zamiatacza ubezpieczony pracował od dnia 6 maja 2003r. do dnia 4 sierpnia 2003r. w (...) Zakładach (...) w N. (świadectwo pracy k. 7 a.r.). W firmie (...) odwołujący zatrudniony był od dnia 4 lipca 2005r. do dnia 31 marca 2006r. na stanowisku pakowacza (świadectwo pracy k. 8 a.r.). Na tożsamym stanowisku ubezpieczony pracował w okresie od dnia 18 czerwca 2007r. do dnia 10 września 2014r. (świadectwo pracy k. 23 a.r.).

B. K. był zarejestrowany w Urzędzie Pracy w N. jako bezrobotny w okresach:

- od dnia 1 czerwca 1994r. do 12 grudnia 1994r.;
- od dnia 5 stycznia 1998r. do 31 maja 1998r.;
- od dnia 2 marca 1999r. do 14 października 1999r.;
- od dnia 2 lutego 2001r. do dnia 5 maja 2003r.;
- od dnia 23 września 2014r. (zaświadczenia k. 17 i 27 a.r.).

W okresach wymienionych w zaświadczeniach z Urzędu Pracy z dni: 11 grudnia 2013r. i 16 października 2015r. t.j.

- od 2 czerwca do 12 grudnia 1994r.
- od 13 stycznia do 31 maja 1998r.
- od 3 marca do 14 października 1999r.
- od 4 maja do 31 grudnia 2001r.
- od 1 stycznia do 2 lutego 2002r.
- od 23 grudnia 2014r. do 23 września 2015r. ubezpieczony pobierał zasiłek/stypendium.(zaświadczenia k. 17 i 27 a.r.).

Sąd oddalił wniosek B. K. o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków: A. B. i J. B., którzy mieli potwierdzić rodzaj prac realizowanych przez ubezpieczonego w(...) S.A. Sąd zważył, że B. K. nie spełnił pierwszej i zarazem najważniejszej przesłanki warunkującej uzyskanie prawa do wcześniejszej emerytury, tj. nie udowodnił 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Dokonując analizy niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że badanie i kontrola w toku postępowania charakteru pracy odwołującego w spornym okresie byłaby bezprzedmiotowa i prowadziłaby tylko do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania, gdyż należy łącznie spełnić wszystkie warunki przewidziane w przepisach, w celu uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury (e-protokół k.24-25 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych i osobowych odwołującego.

Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 20 września 2016r., znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Elementem spornym niniejszego postępowania było ustalenie, czy odwołujący udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 poz. 748 j. t., zwana dalej „ustawą”) - ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych jest spełnienie przesłanki posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 i przesłanki stażu pracy w szczególnych warunkach w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenie wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wykaz prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, o których mowa w powołanym art. 184 ustawy nie podlega wykładni rozszerzającej. Prace te ściśle i jasno zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (zwanym dalej rozporządzeniem w sprawie wieku emerytalnego). Jednakże nabycie uprawnień z tytułu wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze podlega dalszym ograniczeniom. Aby daną pracę uznać za wykonywaną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, pracownik ma obowiązek wykonywać ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na danym stanowisku pracy. W myśl ustępu 2 art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia, przy czym wiek emerytalny powyższej kategorii pracowników, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których pracownikom tym przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Zgodnie z powyższym rozporządzeniem, aby mężczyzna mógł nabyć prawo do emerytury powinien:

1. posiadać 25-letni okres zatrudnienia, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego);
2. wykonywać pracę wymienioną w wykazie A (Prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego), będącym załącznikiem do rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego;
3. osiągnąć wiek emerytalny wynoszący 60 lat (§ 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego); oraz
4. być zatrudnionym przez co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach (§ 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego)

Sąd nie miał podstaw ku temu, aby zmienić zaskarżoną decyzję organu rentowego. Zgodnie z linią aktualną orzecniczą „za punkt wyjścia analizy, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do przyznania mu prawa do emerytury przyjąć należy założenie, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej i nie powinno się stosować do nich żadnych innych metod wykładni. Regulacja dotycząca emerytur w obniżonym wieku ma przy tym jak już wskazano charakter szczególny i wszelkie przesłanki nabycia prawa do tego świadczenia powinny być również ściśle interpretowane.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 września 2013 r., sygn. akt III AUa 256/13).

Bezspornym w sprawie było, że odwołujący w dniu 27 września 2016r. ukończył 60 lat oraz złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku na dochody budżetu państwa. B. K. inicjując niniejsze postępowanie w sprawie, złożył odwołanie decyzji organu rentowego, w której domagał się zaliczenia okresu pracy w (...) S.A. jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd w toku postępowania stwierdził, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasadnie przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 24 lat, 10 miesięcy i 23 dni oraz 2 lata, 11 miesięcy i 25 dni do pracy w warunkach szczególnych. Przeprowadzone postępowanie w sprawie wykazało, że wnioskodawca nie legitymuje się wymaganym na dzień 1 stycznia 1999 r. okresem zatrudnienia wynoszącym 25 lat dla mężczyzn. Okoliczność tę Sąd ustalił na podstawie znajdującej się w aktach rentowych oraz osobowych dokumentacji, potwierdzającej przebieg zatrudnienia ubezpieczonego. Ich autentyczność w toku procesu nie była kwestionowana przez strony, a ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie. W związku z powyższym, Sąd zważył, że B. K. nie spełnił pierwszej przesłanki do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury, tj. nie udowodnił 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Sąd dokonując analizy niniejszej sprawy doszedł do przekonania, że badanie i kontrola w toku postępowania charakteru pracy odwołującego w spornym okresie byłaby bezprzedmiotowa i prowadziłyby tylko do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania. Sąd Okręgowy na marginesie wskazuje, że w przypadku udowodnienia przez ubezpieczonego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, nie uzyskałby przedmiotowego świadczenia, gdyż nie legitymuje się on 25-letnim ogólnym okresem pracy. Odwołujący w toku postępowania nie przedstawił dodatkowej dokumentacji, która świadczyłaby o jego zatrudnieniu w pracy do dnia 1 stycznia 1999 r. i spowodowałaby wydłużenie jego okresów składkowych i nieskładkowych do ponad 25 lat, który statuuje ustawa o emeryturach i rentach z FUS.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)